

Friplads andel	Indtægtsgrænser i 1979	Indtægtsgrænser reguleret med forbrugerprisindekset		Indtægtsgrænser reguleret med reguleringspristallet	
		1983	1984	1983	1984
5/5	0-40.000	0- 58.900	0- 62.100	0- 55.000	0- 58.000
4/5	40-50.000	- 73.600	- 77.600	- 68.800	- 72.500
3/5	50-60.000	- 88.300	- 93.100	- 82.500	- 87.000
2/5	60-70.000	-103.000	-108.700	- 96.300	-101.500
1/5	70-80.000	-117.800	-124.200	-110.000	-116.000

Socialministeriet har ikke planer om at bemyndige kommunerne til selv at fastsætte fripladsgrænser.

Spørgsmål 15:

Vil ministeren tage initiativ til, at de 2.-3.000 hospitalssenge, som p.t. er belagt med visiterede plejehjemspatienter, konverteres til plejehjemspladser og/eller beskyttede boliger.

- Hvor stor skønner ministeren, at besparelsen ved en sådan konvertering vil blive?

Svar:

Der mangler præcise opgørelser over det samlede antal patienter på hospitaler, der er visiteret til plejehjem. Socialministeriet har således ikke mulighed for at bekræfte, at 2.-3.000 hospitalssenge p.t. er belagt med patienter, der af det sociale udvalg (socialforvaltningen) i deres opholdskommune er visiteret til en plejehjemsplads.

Med henblik på at søge at afhjælpe situationen, hvor færdigbehandlede ældre må blive liggende på sygehusene på grund af manglende kommunale hjælpeforanstaltninger er der allerede taget initiativ gennem udsendelse af en fælles udtalelse af 9. september 1983 fra indenrigs- og socialministeriet.

Det fremhæves heri, at sygehusophold menneskeligt er en meget utilfredsstillende ældreomsorg, som ikke kan tilgodese behov for en tilværelse og et privatliv i mere personlige omgivelser, tilknyttet varierende grader af hjælp afpasset efter den enkeltes formåen og behov.

Det henstilles kraftigt til kommunalbestyrerne, at der i kommunerne i videre omfang tilvejebringes hjælpeforanstaltninger for ældre, således at udskrivning fra sygehus af disse patienter ikke hindres eller forsinkes på grund af manglende kommunale alternativer til sygehusplejen.

Samtidig understreges betydningen af, at kommunerne tilstræber at forbedre mulighederne for, at de ældre kan forblive længst muligt i eget hjem eller eventuelt får mulighed for at bo i boliger med mindre institutionspræg end de traditionelle plejehjem.

Endelig opfordres kommunalbestyrelser og amtsråd til at drøfte problemerne i forbindelse med plejepatienters ophold på sygehuse og løsningen heraf med et forhåbentligt udbygget dagligt samarbejde til følge.

Som led i besvarelsen af spørgsmålet er indhentet følgende udtalelse fra indenrigsministeriet om besparelsen på hospitalerne.

»Indenrigsministeriet skal udtale, at det ikke vil være muligt at give præcise eller generelt gældende oplysninger om sygehusvæsenets gennemsnitlige driftsudgifter pr. plads pr. dag, som optages af plejepatienter. Det vil normalt kun være muligt at opgøre udgifterne på hele afdelinger eller sygehuse, incl. udgifter til diagnostik og behandling. Da sidstnævnte udgifter udgør en meget betydelig del af de samlede udgifter, vil den beregnede gennemsnitsudgift pr. sengeplads/sengedag langt overstige den faktiske daglige udgift for en plejepatient på sygehuset.

De udgifter, plejepatienterne belaster sygehusene med, er overvejende udgifter til hotel- og plejefunktioner og kun i meget begrænset omfang udgifter til diagnostiske og behandlingsmæssige funktioner. Såfremt plejepatienternes tilstedeværelse i sygehusvæsenet betinger